

się on pobieraniu podatku takiego jak będący przedmiotem sprawy przed sądem krajowym w związku z emisją akcji w ramach systemu rozliczeniowego.

(<sup>1</sup>) Dz.U. C 64 z 8.3.2008

**Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 1 października 2009 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal du travail de Nivelles — Belgia) — Ketty Leyman przeciwko Institut national d'assurance maladie-invalidité (INAMI)**

(Sprawa C-3/08) (<sup>1</sup>)

*(Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Systemy zabezpieczenia społecznego — Świadczenia z tytułu niezdolności do pracy — Rozporządzenie (EWG) nr 1408/71 — Artykuł 40 ust. 3 — Odrębne systemy świadczeń w zależności od państw członkowskich — Sytuacja niekorzystna dla pracowników migrujących — Składki nieuprawniające do świadczenia)*

(2009/C 282/11)

Język postępowania: francuski

#### Sąd krajowy

Tribunal du travail de Nivelles

#### Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Ketty Leyman

Strona pozwana: Institut national d'assurance maladie-invalidité (INAMI)

#### Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Tribunal du travail de Nivelles (Belgia) — Ważność w stosunku do art. 18 WE rozporządzenia Rady (EWG) nr 1408/71 z dnia 14 czerwca 1971 r. w sprawie stosowania systemów zabezpieczenia społecznego do pracowników najemnych, osób prowadzących działalność na własny rachunek i do członków ich rodzin przemieszczających się we Wspólnocie (Dz.U. L 149, str. 2) ze zmianami — Świadczenia z tytułu niezdolności do pracy — Przeszkoda w korzystaniu z prawa do swobodnego przemieszczania się, wynikająca z występowania dwóch różnych systemów świadczeń.

#### Sentencja

Wykładni art. 39 WE należy dokonywać w ten sposób, że sprzeciwia się on temu, żeby właściwe władze państwa członkowskiego stosowały ustawodawstwo krajowe, które zgodnie z art. 40 ust. 3 lit. b) rozporządzenia Rady (EWG) nr 1408/71 z dnia 14 czerwca 1971 r. w sprawie stosowania systemów zabezpieczenia społecznego do pracowników najemnych, osób prowadzących działalność na własny rachunek i do członków ich rodzin przemieszczających się we Wspólnocie, w wersji zmienionej i uaktualnionej rozporządzeniem Rady (WE) nr 118/97 z dnia 2 grudnia 1996 r., zmienionym rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 647/2005 z dnia 13

kwietnia 2005 r., uzależnia nabycie praw do świadczenia z tytułu niezdolności do pracy od zakończenia pierwszego okresu niezdolności do pracy trwającego jeden rok, w przypadku gdy skutkuje to tym, że pracownik migrujący opłaca składki na ubezpieczenie społeczne nieuprawniające go do świadczenia, w związku z czym znajduje się on w niekorzystnej sytuacji względem pracownika niebędącego pracownikiem migrującym.

(<sup>1</sup>) Dz.U. C 79 z 29.3.2008.

**Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 6 października 2009 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Juzgado de Primera Instancia n° 4 de Bilbao — Hiszpania) — Asturcom Telecomunicaciones SL przeciwko Cristinie Rodríguez Nogueirze**

(Sprawa C-40/08) (<sup>1</sup>)

*(Dyrektywa 93/13/EWG — Umowy konsumenckie — Nieuczciwy zapis na sąd polubowny — Nieważność — Wyrok sądu polubownego, który nabrał powagi rzeczy osądzonej — Egzekucja — Właściwość sądu krajowego rozpoznającego sprawę egzekucyjną do podniesienia z urzędu nieważności nieuczciwego zapisu na sąd polubowny — Zasady równoważności i skuteczności)*

(2009/C 282/12)

Język postępowania: hiszpański

#### Sąd krajowy

Juzgado de Primera Instancia n°4 de Bilbao

#### Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Asturcom Telecomunicaciones SL

Strona pozwana: Cristina Rodríguez Nogueira

#### Przedmiot

Wniosek o wydanie przeczenia w trybie prejudycjalnym — Juzgado de Primera Instancia n°4 de Bilbao — Wykładnia dyrektywy Rady 93/13/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich (Dz.U. L 95, s. 29) — Odpowiednie i skuteczne środki do tego, by zaprzestano stosowania nieuczciwych warunków umowy — Wniosek o egzekucję prawomocnego wyroku sądu polubownego, wydanego bez stawiennictwa, na podstawie zapisu na sąd polubowny stanowiącego nieuczciwy warunek umowy.

#### Sentencja

Dyrektywę Rady 93/13/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich należy interpretować w ten sposób, że sąd krajowy rozpoznający wniosek o wszczęcie egzekucji wyroku sądu polubownego, który nabrał powagi rzeczy osądzonej, wydanego bez stawiennictwa konsumenta, powinien, jeżeli dysponuje on niezbędnymi w tym celu informacjami na temat okoliczności prawnych i faktycznych, dokonać z urzędu oceny nieuczciwego

charakteru zapisu na sąd polubowny, znajdującego się w umowie zawartej między przedsiębiorcą a konsumentem, jeżeli zgodnie z krajowymi przepisami proceduralnymi może on dokonać takiej oceny w ramach podobnych skarg występujących w systemie krajowym. Jeśli tak jest, sąd ten ma za zadanie wyciągnąć wszelkie wynikające z tego zgodnie z prawem krajowym konsekwencje, w celu zapewnienia, by zapis ten nie był wiążący dla konsumenta.

(<sup>1</sup>) Dz.U. C 92 z 12.04.2008

**Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 1 października 2009 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Unabhängiger Verwaltungssenat des Landes Vorarlberg — Austria) — Arthur Gottwald przeciwko Bezirkshauptmannschaft Bregenz**

(Sprawa C-103/08) (<sup>1</sup>)

**(Swobodny przepływ osób — Obywatelstwo Unii — Artykuł 12 WE — Udostępnienie osobom niepełnosprawnym nieodpłatnej winiety rocznej — Przepisy ograniczające przyznanie takiej winiety jedynie osobom niepełnosprawnym, które mają miejsce zamieszkania lub miejsce stałego pobytu na terytorium kraju)**

(2009/C 282/13)

Język postępowania: niemiecki

#### Sąd krajowy

Unabhängiger Verwaltungssenat des Landes Vorarlberg

#### Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Arthur Gottwald

Strona pozwana: Bezirkshauptmannschaft Bregenz

#### Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Unabhängiger Verwaltungssenat des Landes Vorarlberg (Austria) — Wykładnia art. 12 traktatu WE — Dyskryminacja ze względu na przynależność państwową — Przepis krajowy ograniczający nieodpłatne przyznanie rocznej winiety osobom niepełnosprawnym do osób mających miejsce zamieszkania lub miejsce stałego pobytu na terytorium danego państwa członkowskiego.

#### Sentencja

Wykładni art. 12 WE należy dokonywać w ten sposób, że przepis ten nie sprzeciwia się uregulowaniu krajowemu, takiemu jak rozpatrywane w postępowaniu przed sądem krajowym, które ogranicza przyznanie nieodpłatnej winiety rocznej osobom niepełnosprawnym mającym miejsce zamieszkania lub miejsce stałego pobytu na terytorium danego państwa członkowskiego, włączając w to również osoby, które przyjeżdżają regularnie do tego państwa ze względów natury zawodowej lub osobistej.

(<sup>1</sup>) Dz. U. C 142 z 7.6.2008.

**Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 6 października 2009 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Rechtbank Amsterdam — Niderlandy) — europejski nakaz aresztowania wydany przeciwko Dominicowi Wolzenburgowi**

(Sprawa C-123/08) (<sup>1</sup>)

**(Współpraca policyjna i sądowa w sprawach karnych — Decyzja ramowa 2002/584/WSiSW — Europejski nakaz aresztowania i procedury wydawania osób między państwami członkowskimi — Artykuł 4 pkt 6 — Fakultatywna odmowa wykonania europejskiego nakazu aresztowania — Transpozycja do prawa krajowego — Osoba zatrzymana będąca obywatelem wydającego nakaz państwa członkowskiego — Niewykonanie europejskiego nakazu aresztowania przez państwo członkowskie wykonujące ten nakaz ze względu na pobyt przez okres pięciu lat na jego terytorium — Artykuł 12 WE)**

(2009/C 282/14)

Język postępowania: niderlandzki

#### Sąd krajowy

Rechtbank Amsterdam

#### Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Dominic Wolzenburg

#### Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Wykładnia art. 4 pkt 6 decyzji ramowej Rady 2002/584/WSiSW z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie europejskiego nakazu aresztowania i procedury wydawania osób między państwami członkowskimi (Dz.U. L 190, s. 1) — Możliwość odmówienia przez wykonujący nakaz organ sądowy wykonania europejskiego nakazu aresztowania wydanego w celu wykonania kary pozbawienia wolności wobec osoby, która przebywa w państwie członkowskim wykonania nakazu lub ma w nim miejsce zamieszkania — Pojęcia „zamieszkanie” i „przebywanie” — Wykładnia art. 12 WE, 17 WE i 18 WE — Uregulowanie krajowe pozwalające na różne traktowanie osoby ściganej przez wykonujący nakaz organ sądowy, w przypadku gdy odmawia on jej przekazania, w zależności od tego, czy osoba ścigana jest obywatelem państwa członkowskiego wykonania nakazu czy innego państwa członkowskiego

#### Sentencja

- 1) Obywatel państwa członkowskiego, który legalnie przebywa w innym państwie członkowskim, ma prawo powołać się na art. 12 akapit pierwszy WE przeciwko przepisom krajowym, takim jak Overleveringswet (ustawa o przekazywaniu osób) z dnia 29 kwietnia 2004 r., ustalającym przesłanki, na podstawie których właściwy organ sądowy może odmówić wykonania europejskiego nakazu aresztowania wydanego w celu wykonania kary pozbawienia wolności.
- 2) Artykuł 4 pkt 6 decyzji ramowej Rady 2002/584/WSiSW z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie europejskiego nakazu aresztowania i procedury wydawania osób między państwami członkowskimi należy interpretować w ten sposób, że gdy chodzi o obywatela